

[Jørgen Junior]

Det er min opfattelse, at regeringen ud over at forøge den forebyggende indsats og ud over at sørge for, at narkopolitiets indsats kan blive effektivere, også har brug for en nytænkning og bør tage sin behandlingspolitik op til en nyvurdering, således at den støtter en styrket lægelig behandling af de narkoramte gennem en registrering og ved i øvrigt at følge hovedlinjerne i det brev, der i dag er blevet offentliggjort af overlæge Preben Freitag, som er en af de fornuftige læger, der har gjort en god indsats, men tilsyneladende beklageligvis er blevet kvalt vel langt hen ad vejen af hr. Tastesens specielle venner, af disse socialpædagogiske behandlere, som alt for længe har fået lov til at gøre en indsats, som de vel nok mener er rigtig, men som har vist sig at være forkert.

Jeg håber, denne debat ikke vil luske uden om den kendsgerning, at det er vores skyld, det er folketingets skyld, at en af samfundets værste kræftbylder simpelt hen bliver ved med at vokse, og det er vores skyld, det er dette folketings skyld, hvis vi ikke får standset den sygdom. Vi har en meget stor opgave, der meget nødtigt skulle være nogen form for partipolitik i. Det er hele folketingets opgave, og jeg håber, regeringen ikke bare prøver at afparere, men også vil være indstillet på reelt at foretage nytænkning for at få løst dette enorme problem. Den hidtidige indsats, må vi bare se os selv i spejlet og konstatere, har ikke været tilstrækkelig hvad angår behandlingen, og den skal effektiviseres, hvad angår de andre områder.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt starte med at takke ministeren for redegørelsen. Jeg vil også godt takke for, at vi fik den i går allerede. Det er egentlig så dejligt, når vi skal debattere noget her, at vi har ministerens redegørelse dagen forinden, så vi kan have nået at få den kigget igennem, inden vi selv skal finde ud af, hvad vi skal sige i debatten.

På mange måder synes jeg ministerens redegørelse er både redelig og saglig, og jeg er på mange områder enig. Der er også nogle områder i redegørelsen, som jeg godt vil knytte nogle særlige kommentarer til. Det skal jeg komme frem til senere.

Jeg skal ikke her i første omgang kommentere de ordførerindlæg, der allerede har

været, undtaget indlægget fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik B. Smith. Når hr. Erik B. Smith sluttede med at sige, at han ikke anså problemet for at være blevet større, siden vi sidst diskuterede narkoproblemet her i folketinget, så kan jeg ikke være enig. Når vi har et stigende antal narkodødsfald, når vi har fået heroinen på markedet – og begge dele er sket, siden vi sidst debatterede her i huset – så synes jeg også, vi må sige, at problemet er blevet større. Derfor må vi også på ny overveje de behandlingsmuligheder og de forebyggelsesmuligheder, vi kan finde frem til.

Som det er blevet sagt fra andre ordførere, har vi flere gange både her i salen og oppe i folketingets socialudvalg drøftet disse problemer. Vi gør det faktisk en gang om året i forbindelse med de årlige redegørelser, vi får fra kontaktudvalget. Derfor er der naturligvis mange ting i justits- og indenrigsministerens redegørelse, som er bekendt for os, der har været vant til at beskæftige os med disse problemer.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at i socialistisk folkeparti har vi ikke ændret grundholdningen til narkomanien. Vi anser ikke narkomani for at være en sygdom, der skal helbredes medicinsk, men vi anser narkomani for at være et livsmønster, en levemåde, der påvirker hele personens situation – fysisk, psykisk og socialt. Hvis der skal behandles, hvis der skal helbredes, må man derfor sætte ind med behandlingsformer, der rettes mod hele personens situation, altså en kombination af social behandling, pædagogisk behandling og medicinsk behandling.

I socialistisk folkeparti havde vi oprindelig bedt om at få en debat her i folketinget særlig omkring den situation, der var opstået ude i Christiania omkring de hårde stoffer derude. Det lykkedes os ikke her i folketinget at få skabt en tilslutning til en sådan debat, som vi synes var bred nok. Derfor afstod vi fra den og gik i stedet for med som medfore-spørgere til denne forespørgselsdebat, som altså er en mere bred narkodebat. Alligevel bliver jeg nødt til at benytte denne lejlighed til at sige noget specielt om situationen ude i Christiania, ikke fordi jeg mener, vi skal have en Christianiadebat, det har der ikke været lagt op til, men fordi narkoproblemet i Christiania har en ganske særlig karakter.